Nr. 2, 14. årgang, februar 2011 Pris 25 kr.

NYT FRA

HARE KRISHNA

PERFEKTE SPØRGSMÅL, PERFEKTE SVAR

HELLIGE STEDER I INDIEN

NYT ALTER TIL TEMPLET

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Perfekte spørgsmål, perfekte svar

Af Lalitanatha Dasa

Hare Krishna her i årets mørkeste tid, hvor vi med dette blad håber at kunne bringe endnu nogle Krishna-bevidste lyspunkter. Vi starter på næste side med oversættelsen af en af Srila Prabhupadas små bøger, *Perfect Questions, Perfect Answers*. Det er starten på et nyt udgivelsesprojekt. Målet er at få lavet et genoptryk af bogen, som udkom første gang på dansk i antologien Smagen af en anden verden fra 1981. Flere har udtrykt ønske om have Perfekte spørgsmål, perfekte svar på dansk igen. Det betyder, at den kommer til at optage Srila Prabhupadas side som løbende serie side det næste år. Vi håber, at alle bliver glade for den.

Midten af februar er i år tidspunktet for et andet af årets store lyspunkter, Herren Nityananda Prabhus fremkomst. Det sker mere præcist onsdag den 16. februar, som også er årsdagen for indvielsen af Sri-Sri Gaura-Nitai i København, hvor De blev installeret i 1984. Templet i Vanløse afholder i den anledning festival for alle fra klokken 16. Mød op, hvis I kan!

På side 14 fortsætter vi med vores serie om spor af vedisk kultur i Oldtiden. Det er, hvad der kan betegnes som en forskningsserie i et forsøg på at finde ud af, om man kan afdække et større billede af den vediske kulturs indflydelse over hele verden på en tid, hvor de fleste historikere mener, der kun eksisterede primitive stenalderkulturer. Selve serien er ikke planlagt fra først til sidst. Artiklerne opstår fra gang til gang, når en ny ledetråd har fanget vores opmærksomhed. Denne gang tager vi et kig på oldtidsmyter. Vi ser på, hvordan visse temaer som en voldsom oversvømmelse går igen overalt, ligesom bestemte tal som 108 eller 432.000 ikke blot er centrale tal i Vedaerne, men findes mange steder i, hvad der skulle være urelaterede myter fra hele verden.

Husk også at læse fortsættelsen af Kripamoyas essay om, hvorfor der opstår stridigheder imellem hengivne på side 7. Den er både lærerig og relevant.

Forsidebilledet er af Srinathaji, en Deitet af Sri Krishna, som oprindeligt manifesterede Sig selv på Govardhana i Vrindavana og i århundreder er blevet tilbedt i byen Nathwara i Gujarat. Dandaniti Devi Dasi fortæller på side 18, hvordan hun drømmer om en dag at besøge Nathwara og komme i audiens hos Srinathaji. Også god fornøjelse med at læse resten af bladets artikler. Ld. ॐ

I dette nummer

Redaktionelt	**2**
Srila Prabhupadas side	**3**
En menighed i strid	**7**
Gaura Nitais ønskeliste	**9**
En nytårshilsen	**10**
Nyt alter til templet i København	**11**
Mayapur, sankirtana-bevægelsens kraftcenter	**12**
Myter eller...?	**14**
Et helligt sted jeg gerne vil besøge	**17**
Rethinking Darwin	**19**
Ordliste	**20**
Børneside	**21**
Bengalsk madlavning	**22**

'*Nyt fra Hare Krishna*' udgives af Det Internationale Samfund for Krsnabevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-*acarya* A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada.

© Copyright 2011, alle rettigheder forbeholdes.

ISSN 1600-0153

Redaktion:

Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk

Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk

Layout: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund mail@ananta.dk

Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse Tlf.: 59271930

Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119

Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne. Kontakt redaktionen for næste deadline.

Srila Prabhupadas side

Perfekte spørgsmål, perfekte svar

Vi starter hermed på oversættelsen af Srila Prabhupadas Perfect Questions, Perfect Answer, en lille bog fra midten af 1970'erne, hvori han udspørges om Krishna-bevidsthed af en aspirerende hengiven, Bob Cohen. Bogen er kendt som en række glimrende og præcise svar på alle spørgsmål, man specielt som nytilkommen kan have om åndeligt liv.

Bogen har tidligere været udgivet på dansk, men i forbindelse med et fremtidigt genoptryk er der brug for en ny oversættelse. Vi benytter derfor anledningen til at give Nyt fra Hare Krishnas læsere forskud på oversættelsen over de næste numre (cirka tolv numre) og derved også give os selv en tidsfrist for oversættelsen af bogen.

Introduktion

Af Brahma-tirtha Dasa

Gud, åndeligt liv – disse var vage udtryk, før jeg mødte Srila Prabhupada. Jeg har altid været interesseret i religion, men før jeg stødte på de Krishna-bevidste hengivne, havde jeg på en eller anden måde ikke det rette perspektiv, der skal til for at kunne stille udbytterige spørgsmål om åndeligt liv. Eksistensen af en Skaber er blot sund fornuft, men hvem er Gud, og hvem er jeg? Jeg havde gået i en jødisk skole og studeret orientalsk filosofi, men aldrig kunnet få tilfredsstillende svar på mine spørgsmål.

Jeg havde først hørt Hare Krishna-*mantraet* i Greenwich Village i New York i slutningen af 1968:

Hare Krishna Hare Krishna
Krishna Krishna Hare Hare
Hare Rama Hare Rama
Rama Rama Hare Hare

Sangen var fortryllende og gjorde mig godt til mode. *Mantraet* satte sig fast i mit sind, og jeg fortrød hurtigt, at jeg ikke havde fået et magasin fra de hengivne. Som det blev forklaret for mig senere, var der blevet sået et transcendentalt frø, der i sidste ende ville udvikle sig til kærlighed til Gud.

Flere måneder senere faldt jeg over et kort med Hare Krishna-*mantraet* på. Kortet lovede: "Syng dette mantra, og dit liv bliver ophøjet." Jeg chantede af og til og mærkede, at *mantraet* faktisk gav mig en følelse af fred.

Efter at have taget min eksamen fra college med en bachelor i kemi gik jeg ind i Freds-korpset i 1971 og kom til Indien som lærer i naturvidenskab. I Indien forhørte jeg mig om Hare Krishna-bevægelsen. Jeg var tiltrukket af chantningen og fascineret af filosofien, og jeg var nysgerrig efter at forstå, hvor autentisk bevægelsen var. Jeg havde besøgt Krishna-templet i New York flere gange, før jeg tog til Indien, men jeg mente ikke, at en hengivens tilsyneladende asketiske liv var noget for mig.

I Indien mødte jeg først de Krishna-bevidste hengivne på en festival, som de afholdt i Calcutta i oktober 1971. De forklarede formålet med *yoga* for mig og behovet for at spørge ind til åndeligt liv. Jeg begyndte at fornemme, at deres ritualer og ceremonier ikke var uklare, sentimentale pligter, men en virkelig og fornuftig måde at leve på.

Til at begynde med var det svært for mig at forstå filosofien i Krishna-bevidsthed. På så mange subtile måder forhindrede min vesterlandske baggrund mig i at se ting, der var lige så åbenlyse som næsen på mit ansigt! Heldigvis overbeviste de hengivne mig om nødvendigheden af at praktisere nogle få grundlæggende askeser, og på denne måde begyndte jeg at få et indblik i åndeligt liv. Jeg kan nu huske, hvor vage og spinkle mine ideer om åndeligt liv og transcendental eksistens var. Jeg mødte Srila Prabhupada kort ved den lejlighed i november 1971, og kort tid efter besluttede jeg mig for at blive vegetar (jeg var stolt af at være vegetar, men senere mindede Srila Prabhupada mig om,

at selv duerne er vegetarer). I februar 1972 mødte jeg i Calcutta nogle hengivne, der inviterede mig til en festival i Mayapur (en hellig ø 150 km nord for Calcutta). Festivalen blev afholdt til ære for Herren Caitanya Mahaprabhu, der anses for at være en inkarnation af Krishna Selv. Min plan var at rejse til Nepal, men Fredskorpset ville ikke give mig tilladelse til at forlade Indien, så jeg tog til Mayapur.

Jeg rejste til Mayapur med den tanke at blive der i højst to dage, men endte med at være der en hel uge. Jeg var den eneste vesterlandske ikke-hengivne på øen, og siden jeg levede sammen med de hengivne på deres område, var dette en enestående anledning til at lære indgående om Krishna-bevidsthed.

På festivalens tredje dag blev jeg indbudt til at mødes med Srila Prabhupada. Han boede i en lille hytte, der var opført halvt af mursten, halvt af strå og møbleret med to-tre enkle møbler. Srila Prabhupada bad mig sidde og spurgte, hvordan jeg havde det, og om jeg havde nogle spørgsmål. De hengivne havde fortalt mig, at Srila Prabhupada kunne besvare mine spørgsmål, for han repræsenterer en discipelrække af åndelige mestre. Jeg havde på fornemmelsen, at Srila Prabhupada virkeligt vidste, hvad der foregik i verden. Når det kom til stykket, hævdede hans hengivne det om ham, og jeg beundrede og respekterede dem. Så med dette i tankerne begyndte jeg at stille mine spørgsmål. Uden at vide det havde jeg henvendt mig til en *guru* eller åndelig mester på den anbefalede måde ved ydmygt at stille spørgsmål om åndeligt liv.

Srila Prabhupada virkede fornøjet med mig, og over de næste dage besvarede han mine spørgsmål. Jeg stillede dem mest fra en akademisk synsvinkel, men han gav mig altid personlige svar, så jeg faktisk ville kunne åndeliggøre mit liv. Hans svar var logiske, videnskabelige, tilfredsstillende og forbløffende klare. Før jeg mødte Srila Prabhupada og hans disciple var åndeligt liv altid uklart og tåget. Men diskussionerne med Srila Prabhupada var nøgterne, klare og spændende! Srila Prabhupada forsøgte tålmodigt at hjælpe mig til at forstå, at Krishna, Gud, er den højeste nyder, højeste ven og højeste ejer. Jeg stillede mange hindringer i vejen for min accept af det åbenlyse: at jeg måtte blive seriøs med Gud for at forstå Gud. Srila Prabhupada ansporede mig ubønhørligt, men venligt. Selv om jeg ikke havde den store evne til at udtrykke mig selv, forstod Srila Prabhupada alle mine spørgsmål og besvarede dem perfekt.

Bob Cohen
August 14, 1974

Krishna, den alttiltrækkende

Den 27. februar 1972

Bob: Hvad er en videnskabsmand?

Srila Prabhupada: En, der forstår tingene, som de er.

Bob: Han tror eller håber, at han forstår tingene, som de er.

Srila Prabhupada: Nej, han *skal* vide. Vi vender os til videnskabsmanden, fordi vi forventer, at han forstår ting korrekt. En videnskabsmand betyder en, der kender tingene, som de er. Krishna betyder "alttiltrækkende."

Bob: Alttiltrækkende?

Srila Prabhupada: Ja. Hvordan kan Gud være Gud, medmindre Han er alttiltrækkende? Et menneske er vigtigt, når det er tiltrækkende, ikke sandt?

Bob: Jo.

Srila Prabhupada: Så Gud må være tiltrækkende og tiltrækkende for alle. Hvis Gud derfor har et navn, eller hvis vi vil give Gud et navn, kan det kun være "Krishna".

Bob: Men hvorfor kun navnet Krishna?

Srila Prabhupada: Fordi Han er alttiltrækkende. Krishna betyder " alttiltrækkende".

Bob: Aha.

Srila Prabhupada: Ja. Gud har intet navn, men ud fra Hans kvaliteter giver vi Ham navne. Hvis et menneske er smukt, kalder vi det "smukt". Hvis en person er meget intelligent, kalder vi ham "vis". Så navnet gives ud fra kvaliteten. Fordi Gud er alttiltrækkende, kan navnet Krishna kun bruges om Ham. Krishna betyder "alttiltrækkende". Det inkluderer alt.

Bob: Men hvad med et navn, der betyder "almægtig"?

Srila Prabhupada: Hvordan kan man være alttiltrækkende, medmindre man er magtfuld?

Syamasundara [Srila Prabhupadas sekretær]: Det inkluderer alt.

Srila Prabhupada: Alt. Han skal være meget smuk, han skal være meget vis, Han skal være meget kraftfuld, Han skal være meget berømt…

Bob: Er Krishna tiltrækkende for slyngler?

Srila Prabhupada: Ih ja! Han var også den største slyngel.

Bob: Hvordan det?

Srila Prabhupada: [leende] Fordi Han altid drillede *gopierne.*

Syamasundara: Drillede?

Srila Prabhupada: Ja, sommetider, når Radharani skulle ud, overfaldt Krishna hende, og hun ville falde om og sige, "Krishna, dril Mig ikke på den måde." De ville begge falde ned på jorden, og Krishna ville gribe chancen og kysse hende [Han ler]. Så Radharani var meget tilfreds, men overfladisk set så det ud som om, at Krishna var den største slyngel. Hvordan kan slyngelagtighed findes i denne verden, medmindre det er i Krishna? Vores filosofi er, at Gud er kilden til alt. Hvordan skulle slyngelagtighed kunne være her, medmindre det er der i Krishna, for Han er kilden til alt. Men hans slyngelagtighed er så pragtfuld en ting, at alle tilbeder Hans slyngelagtighed.

Bob: Hvad med de slynger, der ikke er så rare?

Srila Prabhupada: Slyngelagtighed er ikke rart, men Krishna er absolut. Han er Gud. Derfor er Hans slyngelagtighed også god. Krishna er algod. Gud er god. Når Han er en slyngel, er det derfor også godt. Det er Krishna. Slyngelagtighed er ikke godt, men når det praktiseres af Krishna, er slyngelagtighed også god, for Han er absolut god. Det er man nødt til at forstå.

Bob: Er der nogen, der ikke finder Krishna tiltrækkende?

Srila Prabhupada: Nej, alle vil synes, at Han er tiltrækkende. Hvem er ikke tiltrukket af Ham? Giv mig et eksempel på et eller andet menneske eller levende væsen, der ikke er tiltrukket af Krishna. Vis mig en sådan person.

Bob: En eller anden, der gerne vil gøre ting i livet, som han synes er forkerte, og som vil have magt, prestige eller penge, finder måske Gud utiltrækkende. Han synes ikke, at Gud er tiltrækkende, for Gud giver ham skyldfølelse.

Srila Prabhupada: Nej, ikke Gud. Personens tiltrækning er at blive magtfuld. En person vil være magtfuld eller rig, ikke sandt? Men ingen er rigere end Krishna. Derfor er Krishna tiltrækkende for ham.

Bob: Hvis en person, der gerne vil være rig, beder til Krishna, bliver han så rig?

Srila Prabhupada: Åh ja!

Bob: Han kan blive rig på den måde?

Srila Prabhupada: Ih ja. Fordi Krishna er almægtig, vil Krishna gøre én rig, hvad man beder til Krishna.

Bob: Hvis en person lever et ondt liv, men beder til Krishna om at blive rig, vil han da stadig blive rig?

Srila Prabhupada: Ja. At bede til Krishna er ikke ondt.

Bob: Nå, nej.

Srila Prabhupada: [klukler] På en eller anden måde beder han til Krishna, så man kan ikke sige, at han er ond. Krishna udtaler i *Bhagavad-gita*, *api cet suduracaro bhajate mam ananya-bhak* [*Bg*. 9.30]. Har du læst det?

Bob: Ja. Sanskritten kender jeg ikke, men jeg kender det engelske: "Selv hvis det ondeste menneske beder til mig, bliver det ophøjet."

Srila Prabhupada: Ja, så snart man begynder at bede til Krishna, er det ikke ondt. Derfor er Han alttiltrækkende. Det står i Vedaerne, at den absolutte Sandhed eller Guddommens Højeste Personlighed er reservoiret af al glæde—*raso vai sah* (*Taittiriya Upanisad* 2.7.1). Alle attrår eller længes efter noget, for de oplever en vis stemning derved.

Bob: Det forstår jeg ikke.

Srila Prabhupada: En vis stemning. Lad os sige, at en person drikker. Hvorfor drikker han? Han drikker for at opleve en vis stemning eller smag ved at drikke. En mand længes efter penge, for ved at have penge oplever han en

bestemt stemning.

Bob: Hvad betyder stemning?

Srila Prabhupada [til Syamasundara]: Hvordan definerer de stemning?

Syamasundara: Smag, glæde, behag.

Srila Prabhupada: En behagelig smag. Så der står i Vedaerne, *raso vai sah*. Det nøjagtige ord, som stemning er oversat fra, er *rasa*. [Malati, Syamasundaras hustru, kommer ind med en bakke med mad] Hvad er det?

Malati: Stegt aubergine.

Srila Prabhupada: Uhm, alttiltrækkende, alttiltrækkende! [latter.]

Syamasundara: Hvorfor er Krishna den største videnskabsmand?

Srila Prabhupada: Fordi Han ved alt. En videnskabsmand er en, som kender et emne grundigt. Det er en videnskabsmand. Krishna ved alt.

Bob: Jeg underviser for tiden i videnskab.

Srila Prabhupada: Ja, underviser. Men hvordan kan du undervise, medmindre din viden er fuldkommen? Det er vores spørgsmål.

Bob: Man kan da godt undervise uden at have fuldkommen viden.

Srila Prabhupada: Det er bedrag, ikke undervisning. Ligesom videnskabsmændene siger, "Der var en klump… og derved skete skabelsen. Måske. Muligvis." Hvad er det for noget? Simpelthen bedrag. Det er ikke undervisning. Det er bedrag.

Bob: Lad mig gentage, hvad du sagde her til morgen. Det var interessant. Jeg spurgte om mirakler, og du sagde, at kun et fjols troede på mirakler. Lad os sige, at man er et barn, og en voksen løfter dette bord. Det er et mirakel. Eller man er kemiker og kombinerer syre og base og laver røg eller eksplosion eller lige meget hvad. For en uvidende person er det et mirakel. Men der er en proces bag alt, og når man ser et mirakel, er det kun et ord for uvidenhed om processen. Så kun et fjols tror på mirakler, og du sagde, at da Jesus kom, var folk noget mere uvidende og havde brug for mirakler som hjælp. Jeg var ikke sikker på, om det var helt det, du sagde.

Srila Prabhupada: Jo, jo. Mirakler er for de uvidende.

Bob: Jeg spurgte om dette i relation til alle de mirakelmagere, man hører om i Indien.

Srila Prabhupada: Krishna er den største mirakelmager.

Bob: Ja. ॐ

(fortsættes i næste nummer)

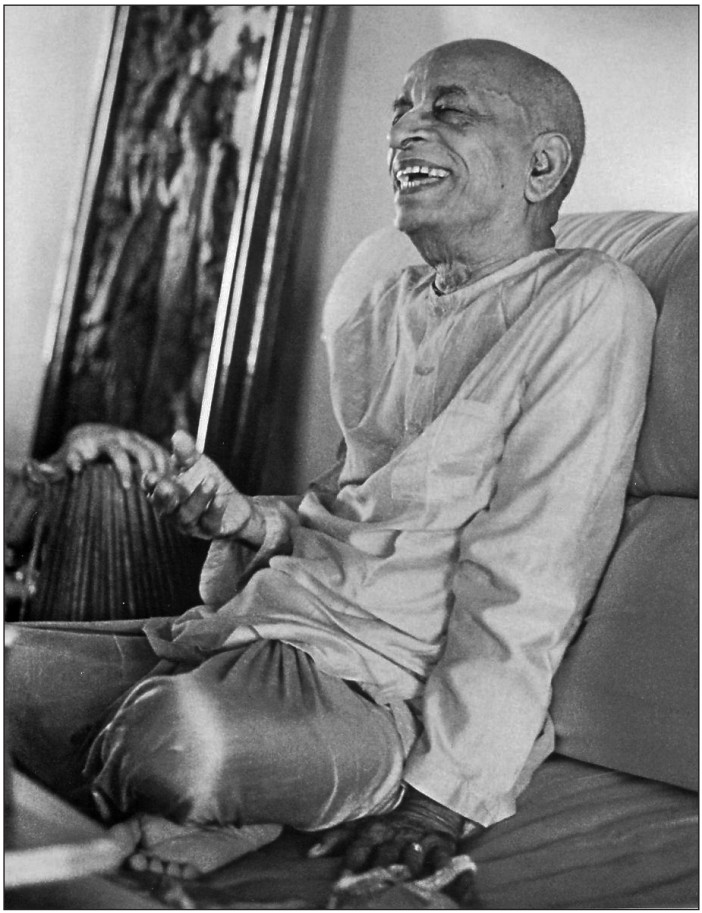

En menighed i strid
Del 2

Af Kripamoya Dasa

Dette er anden del af Kripamoyas essay om strid imellem hengivne. I første del fortalte han, hvordan en nama-hatta-gruppe blev delt af en strid, og vi hørte om nogle af de ting, der giver anledning til konflikt, såsom forskellige former for lederstil. Her fortsætter Kripamoya med at gennemgå andre områder, som også giver anledning til konflikter, og giver sine anbefalinger til, hvordan man undgår dem eller løser dem.

I vores historie gik Janardana fra to år som en aktiverende leder, der involverede alle i beslutningsprocessen, til at være en meget mere autoritær leder. Dette kan man gøre med held i et monastisk fællesskab som et ISKCON-tempel, men virker sjældent, når man har at gøre med dygtige professionelle mennesker, der nok ser *nama-hatta*-lederen som en dedikeret hengiven, men også samtidigt som en uerfaren leder.

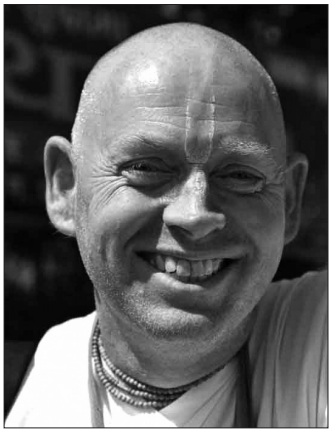

Kripamoya Dasa

I slutningen af vores historie stod Janardana tilbage med de underdanige følgere, der var trygge ved hans nye stil, imens andre dannede en mere kollegial *nama-hatta*-gruppe, der måtte undvære fordelene ved Janardanas entusiasme og kendskab til skrifterne. Disse konflikter, der til sidst endte med en katastrofe for *nama-hatta*-gruppen, var forudsigelige og kunne være undgået, hvis man havde været klar over, at der er forskellige lederstile, og man var blevet enige om, hvilken slags leder man ville have. Janardanas fejl var, at han ændrede sin lederstil uden at tage hensyn til, hvordan medlemmerne af hans gruppe gerne ville have, deres leder skulle være.

Det bør nævnes her, at en gruppe altid har en leder. Ledelse opstår naturligt i overensstemmelse med den opgave, en gruppe sætter for sig selv, og kan ofte ændres, selv om gruppen måske har valgt eller udpeget en bestemt leder.

Modstridende følelser

Hengivne og de, der er påvirket af ISKCON-kulturen, undgår ofte at tale om deres følelser. Måske har det noget at gøre med at beherske sindet og ikke være "på den mentale platform". Men det kan også have noget at gøre med åndeligt umodne mennesker, der forsøger at efterligne symptomerne hos avancerede sjæle. Beviset på dette er, at hengivne har de samme følelsesmæssige konflikter som andre mennesker inden for det religiøse område.

Hvis følelser og sindsbevægelser ikke var involveret i konfliktsituationer, var alting ligetil. Vi kunne alle komme til sagen og rationelt diskutere vores forskellige perspektiver og nå frem til en form for enighed. Imidlertid bliver følelser involveret, uanset om vi vil vedkende os dem eller ej. Ja, ikke at vedkende sig de følelser, der opleves i konfliktsituationer, kan i sig selv være den mest ødelæggende del af hele processen. Ting ville være langt mindre destruktive, hvis vi alle kunne anerkende disse følelser, først overfor os selv og derefter overfor andre i gruppen. Hvis vi skjuler vores følelser ud af et ønske om at fremstå som mentalt selvbeherskede, ud af ærbødighed overfor en "ældre hengiven" eller ud af frygt for at begå *vaisnava aparadha* [forseelser imod hengivne], er resultatet overfladiske forhold, hvor undertrykte følelser kanaliseres i

andre og mere destruktive retninger.

De to mest dominerende følelser i alle konflikter er frygt og vrede, som begge tit bliver undertrykt i religiøse grupper. Som hengivne kan vi synes, at vi ikke bør blive vrede på hinanden, og den deraf følgende undertrykkelse kan resultere i en ubehersket eksplosion under et møde eller en tavs tilbagetrækken fra gruppen, hvilket ofte resulterer i tab af medlemmer. Alle frygter vi at blive presset på vores værdier, forudsætninger, traditioner og sædvaner. Vi er bange for at tabe i en diskussion eller tabe ansigt, specielt foran andre mennesker. I særdeleshed kan frygt lamme vores rationelle intelligens, så vi holder op med at høre, hvad en anden hengiven har at sige. Følelser er irrationelle, og vi er nødt til at anerkende dem som så.

Somme tider tilslører man følelser ved at appellere til en højere autoritet. Med andre ord vil vi i stedet for at indrømme, at vi ser os udfordret af et eller andet forslag og føler os fyldt med frygt eller vrede, sige noget i retning af: "Srila Prabhupada ville ikke have gjort det på den måde," eller "Vis mig, hvor det står i *sastra*."

I vores historie blev Janardana frustreret, da han til sin forfærdelse opdagede, at de andre medlemmer af *nama-hatta*-gruppen ikke var indstillede på den nødvendige dedikation til at blive initieret lige så hurtigt, som han selv var det. Hans frustration over, at de ikke gav den nødvendige opbakning, som han mente, han havde brug for, ledte til en vrede, som han slap løs overfor dem under en forklædning af en appel til "højere standarder". Mary måtte desværre stå skud for denne vrede, og hendes følelser blev dybt såret. Hendes selvværd blev trampet ned, specielt fordi hun kunne se, at Janardanas bemærkninger var urimelige. Hun følte sig også magtesløs, da Janardana citerede skrifterne for at bevise sin opfattelse. Hun magtede ikke at tilbagevise hans standpunkt og følte sig hjælpeløs og forvirret. I stedet for at udtrykke vreden fik den hende til at trække sig tilbage, og hun holdt op med at komme i gruppen. Efter at dette havde stået på i nogle uger, var alle gruppens medlemmer blevet følelsesmæssigt involveret i konflikten, og der var ingen tilbage, som kunne tage en mæglende rolle og hjælpe Janardana og Mary til at kommunikere med hinanden.

Når det drejer sig om en *nama-hatta*-gruppe, tænker medlemmerne somme tider: "Vi er her for at have *kirtana,* studere og tilbede Krishna sammen og ikke for at åbne vores følelser overfor hinanden." Hvis en følelsesmæssig konflikt derfor opstår, vil ingen synes, at de har retten eller positionen til at hjælpe andre medlemmer til at relatere til hinanden. Hvis virkelige følelser aldrig røbes, har medlemmerne imidlertid ingen mulighed for virkelig at komme til at kende hinanden og nå til dybere niveauer af fællesskab og samhørighed. Ægte venskab opstår aldrig i en sådan gruppe, og medlemmerne ender i sidste ende med at mødes mekanisk blot for at høre et stykke fra skrifterne, tage del i en *kirtana* og gå hjem. Det vil helt sikkert medføre, at der ikke sker mange aktiviteter udenfor de faste møder, og således vil gruppen fortsætte med at være lille. Hvis en gruppe forbliver lille, og der ikke kommer nye ansigter, mister de eksisterende medlemmer til sidst deres entusiasme og holder op med at komme, og gruppen må indstille sine aktiviteter. Vi har set dette ske mange gange. Derfor bør der sættes tid af til at lære hinanden bedre at kende, og man kan have visse øvelser, der hjælper til dette.

Ligegyldigt hvilken hengiven, der har rollen som den ledende person eller facilitator i gruppen, er han eller hun nødt til at have evnen til at få folks sande følelser frem, specielt de tavses! Det er nødvendigt, at der bliver givet udtryk for filosofiske tvivl og opmuntret til dette, og ikke, at de med det samme bliver affejet med en prædiken af punkter og citater. Dette vil lede til undertrykkelse og fortrængning, der senere kommer ud i andre former som endnu mere alvorlige tvivl. Enhver tvivl og ethvert filosofisk punkt bør gennemdiskuteres grundigt til fuld tilfredsstillelse hos den, der har bragt det op. Ingen bør få følelsen af, at de skal være bange for at stille spørgsmål.

En anden anledning, hvor frygt og vrede kan opstå, er, når medlemmer føler, at de er

blevet ladt udenfor noget, som resten af gruppen har gjort eller besluttet. Ting bliver ofte dårligt kommunikeret eller slet ikke kommunikeret, og dette kan frembringe harme, der leder til konflikt. Grupper bør have et system for kommunikation, så alle ved, hvad der sker, inklusive de medlemmer, der ikke kan deltage hver uge. Den eneste måde, hvorpå de vil føle sig inkluderet i gruppen, er ved at modtage effektiv kommunikation. Åben, ærlig og regelmæssig kommunikation forhindrer konflikter, før de starter.

Modstridende værdier

"Værdier" er et ofte brugt ord, men har tit forskellige nuancer af betydning. Det indebærer ideen om, at hvis et begreb og/eller en sædvane er vigtig for eller højt skattet af en person, udgør det en værdi, selv om det ikke nødvendigvis gør det for andre. Nogle værdier har en person taget til sig delvist og andre til fulde. Udtrykket "fulde værdier" defineres som de værdier, der vælges frit af en person efter omhyggelig overvejelse af alternativerne, og som han er tilfreds med og glad for, offentligt såvel som privat.

At komme til Krishna-bevidsthed konfronterer en person med et helt spektrum af nye ideer og erfaringer og et dertil svarende helt nyt sæt af værdier. Imidlertid er det vigtigt for en prædikant at huske på, at folk kun ændrer og udvider deres værdisystem meget gradvist. De 'køber' ikke den Krishna-bevidste kultur fra én dag til en anden. Når det ser ud som om, at en person har gennemgået en dramatisk omvendelse til Krishna-bevidsthed og taget hver eneste værdi til sig, skyldes det ofte, at han ønsker at blive fuldt inddraget som medlem af gruppen. Dette kan specielt ske, når forholdet imellem prædikant og menighed afføder afhængighed. I stedet for at værdier bliver valgt frit og derfor bliver "fulde værdier", kan de ofte blive påtvunget én og derfor kun delvist accepteret. Formodninger om andres værdisystemer kan lede til problemer senere hen. Folk kan måske bekræfte disse værdier i samtaler, men deres daglige adfærd fortæller noget andet.

I vores historie havde John et bestemt sæt værdier. I begyndelsen var han imidlertid blot ét medlem af en gruppe hengivne, der kom sammen for at udforske Krishna-bevidsthed og dele hinandens realiseringer. Stemmeafgivning foregik demokratisk, og som et medlem af menigheden syntes John ikke, at han havde ret til at påtvinge andre sine ellers stærke meninger. Efter at have været et stykke tid i templet og specielt efter hans initiering mente han, at som den mere indsigtsfulde person var det rigtigt af ham at anse sig selv for at være 'præst' eller måske endda en slags guruskikkelse i sine venners øjne. John antog et værdisystem fra én slags ISKCON-samfund, som i bund og grund er en monastisk kultur med en defineret hierarkisk struktur, og havde bragt dette værdisystem med tilbage til sin nama-hatta-gruppe. Hans tidligere udtrykte værdi med "delt lederskab" var blevet sat på prøve og i sidste ende erstattet med et andet værdisystem. Han gik ud fra, at hans venner ville tilslutte sig hans ændring i værdier, men havde aldrig diskuteret det med dem.

Vi bør undersøge i hvilket omfang, vi har gjort de Krishna-bevidste værdier til "fulde værdier" i vores liv. Hvis der er ting, vi ikke er glade for at give vores tilslutning til, bør disse diskuteres. Det vil spare os for konflikter senere hen og forhindre, at der opstår falske formodninger og antagelser. For eksempel er vegetarisme nok let at tage til sig som en fuld værdi, og for mange er det udgangspunktet. Men andre Krishna-bevidste værdier og måden, hvorpå de omsættes i praksis, bør også diskuteres åbent. Eksempler kan være at give en vis procentdel af sin indkomst til ISKCON, offentlig sankirtana eller prædikeren, seksuelle normer og ægteskab, den åndelige mesters rolle eller accept af GBC's beslutninger. Alle er de områder, hvor medlemmer kan have antaget kun delvise værdier. Det vil måske ikke ændre en persons værdisystemer at diskutere dem, men det vil i det mindste hjælpe alle til at forstå, hvor man hver især faktisk befinder sig. ॐ

(Fortsættes i næste nummer)

En nytårshilsen

Af Hrdayananda Dasa Goswami

Denne nytårshilsen er skrevet af Hrdayananda Dasa Goswami den 31. december.

Kære hengivne.

Jaya Srila Prabhupada. Her på den sidste dag i 2010 ønsker jeg jer alle et fantastisk Krishna-bevidst 2011. For mig er den største og mest inspirerende udfordring i det kommende år at styrke ISKCON i den vestlige verden.

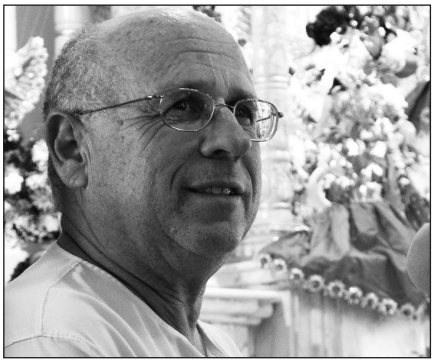

Hridayananda Dasa Goswami

Da jeg kom til bevægelsen i 1969, fik man indtrykket af, at ISKCON var en nordamerikansk bevægelse med afdelinger i Europa, Australien og Østasien.

I 1970 etablerede Srila Prabhupada på dramatisk vis ISKCON i Indien. Bevægelsen spredte sig også til Øst- og Sydøstasien.

Prabhupada sådede et transcendentalt frø i Sovjetunionen, hvor det blomstrede frem til at blive en umådelig kraftfuld mission over hele Rusland og andre CIS-lande.

Jeg hjalp til med at sprede bevægelsen i Latinamerika i midten af 1970'erne. ISKCON er nu veletableret over hele dette område.

Dog er det ISKCON i Indien, der er vokset uden sammenligning. Indien har selvfølgelig en kæmpestor naturlig fordel. Det er Krishnas land. Selv i USA består ISKCON's menigheder i de store byer hovedsageligt af hengivne med en indisk baggrund. Vi støder på det samme fænomen i England og Sydafrika og i de fleste andre lande, der er værter for en betydelig indisk diaspora.

Dette fænomen er ikke så udpræget de fleste steder i Latinamerika eller i de lande i Europa, hvor der er en relativt lille indisk befolkning.

Under alle omstændigheder udgør den omfattende ekspansion og enestående rigdom af de mange indiske hengivne i Indien og andre lande en interessant udfordring for det Internationale Samfund for Krishna-bevidsthed. Er ISKCON bestemt til at være mere eller mindre en indisk bevægelse med afdelinger i fremmede lande? Eller er det meningen, at det skal være et sandt internationalt samfund, der etablerer *yuga-dharmaen* som en dominerende åndelig praksis over hele verden?

I Indien er ISKCON's indflydelse på alle niveauer af samfundet enorm. I USA og de fleste europæiske lande (England og Ungarn måske undtaget) er ISKCON's indflydelse på samfundet ubetydelig.

Personligt tror jeg, at ISKCON kan opfylde Srila Prabhupada og Herren Caitanyas vision, som kun et sandt internationalt samfund, der præsenterer Krishna-bevidsthed som en ikke-sekterisk, ikke-etnisk åndelig videnskab, kan gøre det. Det lærte jeg fra Prabhupada selv. Derfor er det ansvaret for os, der tjener Srila Prabhupada i Vesten, at gøre alt, vi kan, for at genantænde ilden og blive en kraftfuld, relevant bevægelse i vores respektive hjemlande.

Jeg finder denne vision om at genetablere ISKCON's fulde kraft og relevans i Vesten en særdeles inspirerende udfordring. Det er opfyldelsen af denne vision, som jeg ønsker at vie mig til i 2011. Jeg opfordrer alle hengivne til at dele og tjene denne overvældende vision.

Med et ønske om et år med sundhed, lykke og stærk tjeneste i Herren Krishnas guddommelige mission nedkalder jeg denne velsignelse: *Krsna-saktir astu te*! Må Krishnas kraft være med jer!

Med de bedste ønsker

Hrdayananda Dasa Goswami ॐ

Nyt alter til templet i København

Af Gaurahari Dasa

Den 22. december drog jeg af sted til Mayapur for at bestille et nyt alter til templet i København. Vi er mange, som længe har syntes, det var tiltrængt, så det var med stor glæde, at jeg påtog mig denne opgave.

Jeg havde tidligere i Mayapur fået lavet en lille ting til templet i Oslo, og min plan var at følge samme fremgangsmåde, nemlig at gå gennem Madhavahari Prabhu i Mayapur for at sikre mig, at vi fik alteret til en god pris.

Nu traf det sig sådan, at Madhavahari ikke var i Mayapur, da jeg nåede frem. Jeg begyndte derfor at overveje en anden fremgangsmåde, og da jeg en dag tog til Navadvipa i et andet ærinde, kom jeg tilfældigvis forbi en snedker, som lavede fine ting. Jeg tænkte, at det var ingen skade til at høre om hans priser, og da jeg forstod, at han var yderst rimelig, besluttede jeg mig til at bestille et alter direkte fra ham.

Heldigvis var Adityavarna Mataji også i Mayapur, så jeg var ikke alene om at tage beslutningerne. Vi tog sammen over til Navadvipa og snakkede med håndværkerne og diskuterede design og priser. Vi konkluderede, at selv om vi havde haft en ide om, hvad vi ville have, inden vi tog til Indien, ville det være mere fornuftigt og enkelt at lade dem lave et alter i samme stil, som de er vant til.

Så efter at have fået vores tempelforstander Tejasvi Krishnas godkendelse, endte vi med at bestille et alter til 190.000 rupier. Den oprindelige prisidé var ca. 10.000 kr. eller 80.000 rupier, men i betragtning af, at det bliver et betydeligt finere alter end vores oprindelige ide, mener jeg, det er en yderst rimelig pris. Jeg er sikker på, at det bliver et alter, som er værdigt for Sri-Sri Gaura-Nitai og en pryd for templet på Skjulhøj Allé. Derfor er det er med glæde, at jeg kan overbringe denne nyhed til *Nyt fra Hare Krishnas* læsere.

Værkstedet lovede at have alteret færdigt om fire måneder, hvilket forhåbentlig giver os tid nok, så vi kan få det transporteret hjem og installeret til Janmasthami. Jeg sender et billede af et alter fra det samme værksted. Vores alter kommer til at se lidt anderledes ud, og det bliver fire gange større. Alligevel giver billedet en god ide om, hvad vi kan vente os.

Gaurahari Dasa Vanachari ॐ

Mayapur, sankirtana-bevægelsens kraftcenter

Af Gaurahari Dasa

Som mange allerede ved, bliver der bygget på livet løs på det nye store tempel i Mayapur. I juledagene havde jeg lejlighed til at se med egne øjne, at det faktisk er sandt. Efter 35 års snak frem og tilbage og Gud ved hvor mange designforslag osv. sker det endeligt. Det forbløffende tempel, som Nityananda Prabhu så i sin transcendentale vision og beskrev for Jiva Goswami, er endeligt ved at manifestere sig.

Alle tænkelige indvendinger mod projektet var blevet rejst og fejet til side. Pengene var der, i hvert fald de første 40 millioner dollars eller cirka halvdelen af den anslåede totale pris, og lokalregeringen havde givet grønt lys, så for lidt over et år siden besluttede man sig til at sætte alt på et bræt og starte byggeriet.

De, som tidligere har været i Mayapur, vil knapt være i stand til at kende stedet igen. Der, hvor der var en smuk park med lotus-fontæne osv., er der nu en kæmpe byggeplads. Den er pænt hegnet ind, men templet lader sig ikke skjule – det skyder støt og sikkert i vejret til lyden af vinkelslibere, motorer, hamren og banken.

Alle betonpælene, som templet skal hvile på, 2600 for at være præcis, er på plads til en dybde på cirka 25 meter nede i jorden, og snart er man klar til at støbe det første betongulv i cirka ti meters højde. Det store entreprenørfirma Gammon står for byggeriet, så de bosiddende hengivne i Mayapur nøjes for størstedelens vedkommende med at se på, alt imens de fortsætter deres daglige dont.

Julen er også i Indien ferietid, så der kom tusindvis af indere, mest fra Calcutta, for at se Mayapur, hvis berømmelse i Indien bare vokser og vokser. Alle kom ligesom jeg for at se det store tempel blive bygget og frem for alt naturligvis for at se Sri-Sri Radha-Madhava Astha Sakhi Vrinda, Sri-Sri Panca-tattva og Herren Nrsimhadeva og ikke mindst Srila Prabhupadas Pushpa Samadhi. Mens Yogapitha, som jo er det sted, Herren Caitanya faktisk blev født, nærmest var tomt for mennesker, var det næsten ikke til at "sparke" sig frem i og omkring ISKCON's tempel. Navadvipa By lige på den anden side af Ganges ligner mere og mere en lille forstad til Mayapur.

Og det må nok siges at være på høje tid, at vi får bygget templet i Mayapur. Man behøver ikke være spåmand for at se, hvor det bærer hen med verden. Det ser med andre ord sort ud for den moderne civilisation, og når det hele rasler sammen, behøver verdens lidende befolkning et sted at søge tilflugt. Det sted er Mayapur, eller med andre ord Herren Caitanyas *sankirtana*-bevægelse.

Mayapur ligger langt fra alfarvej i et underudviklet bengalsk landdistrikt, og umiddelbart kan det godt være svært at tro, at det her er stedet, som vil blive centrum for hele menneskeheden, eller i hvert fald den mere Gudsbevidste eller fromme del af den.

Men verdenshistorien er fuld af eksempler på civilisationer, som er opstået de mest uventede steder og har blomstret en tid, blot for at gå til grunde og blive glemt, sammen med de storslåede metropoliser, de fostrede. Tænk blot på, at New York, som jo er centrum for den moderne verden, for blot nogle få hundrede år siden var et næsten ubeboet område, som hollandske kolonialister købte af indianerne for en slik. Og om nogle få generationer vil der måske ikke være andet tilbage af "The Big Apple" end nogle overgroede ruiner og de overleverede beretninger om denne engang så blomstrende storstad.

Så lad os sætte vores lid, ikke til verdslige beregninger, men til de store *acaryaer* og selveste

Herren Nityananda, der udpegede Sridama Mayapur som et sted, der vil få enorm betydning for den post-moderne verden. Jeg vil stærkt opfordre alle, som har mulighed for det, til at besøge Mayapur, og se, hvordan det store tempel er ved at manifestere sig og blive inspireret med håb og tro på, at for dem, der søger tilflugt ved Herren Caitanyas lotusfødder, vil denne forfærdelige Kaliyuga tidsalder ikke kunne øve sin indflydelse.

To hengivne i toppen af kranen på byggepladsen i Mayapur.

Og hvordan søger man tilflugt ved Herren Caitanyas lotusfødder? Ved at synge det hellige navn: Hare Krishna Hare Krishna, Krishna Krishna Hare Hare/ Hare Rama Hare Rama, Rama Rama Hare Hare. ॐ

Udsigt ned over byggepladsen fra kranen.

Vedisk oldtidshistorie

Myter eller...?

Af Lalitanatha Dasa

Et af verdens store oldtidslevn er de flere tusinder myter, som findes blandt alle folkeslag, og som man har værnet om og videregivet, så langt tilbage vi kan spore. Selv om de fleste er svære at forstå bogstaveligt eller overhovedet forstå, giver de os måske alligevel et fingerpeg om fjerne forhistoriske tider. Hvis der således i forhistorisk tid var en verdensomspændende (vedisk) kultur, skulle man vente, at mange af verdens oldtidsmyter har visse elementer til fælles. Modsat skulle man ikke vente at finde fællestræk af betydning, hvis de forskellige kulturer i verden ikke har været forbundne, men er opstået uafhængigt af hinanden.[1]

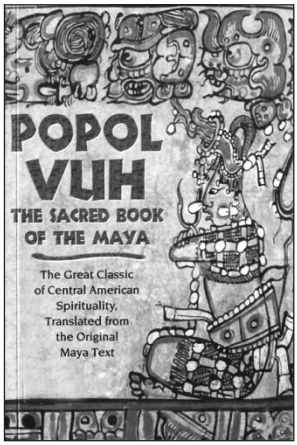

Mayaernes Popol Vuh

Tilsyneladende går visse ting igen i myter fra hele verden. I mange tilfælde finder man den samme slags historier med slående ligheder imellem f.eks. personligheder og hændelsesforløb. Et eksempel er den gamle nordiske myte om Hamlet, som ligger til grund for Shakespeares udødelige skuespil. Intrigen med en prins, der vil hævne sig på sin fars bror genfindes både i den egyptiske Osiris-myte og det finske sagn om Kullervo, ligesom de sidste har temaet med blodskam imellem bror og søster til fælles.

Et træk, der går igen i de fleste sagn fra hele verden, er beretninger om en verdensomspændende katastrofe, som oftest en kolossal oversvømmelse med kun få overlevende, der derefter startede en ny menneskehed.

Alle genkender sikkert denne beretning fra Biblen og Noahs syndflod, og i Vedaerne finder vi beskrivelsen af Satyavrata, den senere Vaivasvata Manu, der under den store kosmiske oversvømmelse bandt sit skib fast til Matsya-avataras horn. Fra det gamle Sumer støder vi på Utnapishtim, en konge, der overlevede en stor oversvømmelse og blev givet udødelighed, fordi han havde bevaret og videreført menneskeheden og alt levende.

Også Amerika har sine syndfloder. Ifølge aztekerne i Mexico overlevede kun to mennesker, Coxcoxtli og hans hustru Xochiquetzal, som var blevet advaret af en gud. Ligesom Noah og Satyavrata fik de besked på at bygge en stor båd, som de reddede sig i. På et tidspunkt ankrede de skibet til toppen af et stort bjerg og befolkede senere verden igen.

I Mellemamerika fortæller mechoacanesecernes tradition, at guden Tezcatilpoca udslettede menneskeheden med en syndflod og lod kun manden Tezpi overleve sammen med hans hustru og børn. Tezpi blev sat til at bygge et skib, hvor han medbragte et stort antal dyr og fugle og forsyninger af korn og frø. Da syndfloden begyndte at aftage, blev båden ankret til en blottet bjergtop. Tezpi sendte en grib ud for at se, om det nu var sikkert at gå fra borde, men fuglen kom ikke tilbage. Han sendte flere fugle ud, men først da en kolibri vendte tilbage med et blad i munden, så Tezpi dette som et tegn på, at det nu var sikkert at forlade båden. Ligheden med Biblens beretning er slående, selv om den amerikanske tradition eksisterede længe før Columbus for første gang skulle have ført de to kulturer sammen.

Tilsvarende beretninger findes i mayaernes Popul Vuh og blandt mange folkeslag i Sydamerika. Ligeledes var der syndflodsmyter blandt mange af Nordamerikas indianere. Ifølge Hopi-indianerne:

”Den første verden blev ødelagt som straf for menneskenes forseelser af en altfortærende ild, der kom fra oven og fra neden. Den anden verden endte, da den jordiske klode blev rokket fra sin akse, og alt blev dækket med is. Den tredje verden endte i en universel oversvømmelse. Den nuværende verden er den fjerde. Dens skæbne afhænger af, om dens beboere opfører sig i overensstemmelse med Skaberens planer.”[2]

Her er det værd at bemærke, at udover en oversvømmelse refereres der til fire tidsaldre (eller verdener). De fire tidsaldre er også et tilbagevendende element i myter fra hele verden, jf. de vediske *yugaer*.

Ligeledes har vi oversvømmelsesmyter fra Kina, Grækenland, Egypten, Iran og i de gamle nordiske sagaer. Ikke blot taler de alle om oversvømmelser, men også om guders mishag og nogle udvalgte mennesker, der overlevede og startede en ny generation af mennesker.

Der er mindst 500 sådanne oversvømmelseslegender fra hele verden. Den tyske etnograf Richard Andree (1835-1912) konkluderede i et studie af 86 af sådanne oversvømmelsesmyter (20 fra Asien, 3 fra Europa, 7 fra Afrika, 46 fra Amerika og 10 fra Australien og Stillehavsområdet), at ud af dem var 62 kulturelt uafhængige af de hebræiske og mesopotamiske fortællinger.[3] Hvordan kan de have så mange slående ligheder, hvis de er opstået uafhængigt af hinanden?

På sporet af en ukendt oldtidskultur

Der er ingen tvivl om, at de gamle oldtidsmyter er umådeligt gamle. Tag den mesopotamiske syndflodshistorie, som der er blevet fundet gengivelser af på tavler fra de tidligste lag af sumerisk historie fra omkring 3000 f.Kr. Disse tavler, der stammer fra begyndelsen på den nedskrevne fortid, viser, at overleveringen om en verdensomspændende ødelæggende oversvømmelse selv dengang var urgammel. Hvor længe den går tilbage, har ingen forsker kunnet fastslå.

Man kan ikke udelukke, at mange af de store myter refererer til virkelige hændelser som måske de store globale katastrofer ved afslutningen på den sidste istid, hvor der mange steder i verden var massive oversvømmelser sammen med voldsomme jordskælv og vulkanudbrud. Måske er det det, som disse gamle sagn fortæller om. Det kan måske også forklare, hvorfor der er beretninger fra hele verden om voldsomme katastrofer, som kun få mennesker overlevede.

Vanskeligere er det imidlertid at forklare, at myterne ikke kun beskriver tilsvarende hændelser fra forskellige steder i verden, men at mange af de samme litterære temaer med de samme genkendelige figurer og samme form for intriger går igen.

Den amerikanske historieprofessor Giorgio de Santillana antydede sammen med professor i videnskabshistorie Hertha von Dechend fra Frankfurts Universitet i 1969 i *Hamlet's Mill,* en spændende og kontroversiel afhandling om oldtidsmyter, at alle disse sammenfald ikke kan være tilfældige. De bemærkede således:

…Når noget, der bliver fundet i eksempelvis Kina, også dukker op i babylonske astrologitekster, må det formodes at være relevant, hvis det ledsages af en kompleks helhed af usædvanlige forestillinger, som ingen kan hævde kan være opstået spontant. Tag musikkens oprindelse. Orfeus og hans sindsoprivende død kan måske være opstået i en digterisk fremstilling i mere end ét tilfælde på forskellige steder. Men når personer, der, selv om de ikke spiller på lyre, spiller [på andre instrumenter som] fløjter og også bliver flået levende af forskellige absurde grunde, og deres identiske endeligt er indstuderet samtidigt på flere kontinenter, fornemmer vi, at vi har fat i noget, for sådanne historier kan ikke kædes sammen med nogen form for [kendte] historisk sammenhængende begivenheder. Og når den fløjtespillende rottefænger dukker op både i den tyske myte fra Hameln og i Mexico længe før Columbus, og begge steder er kædet sammen med visse kendetegn som farven rød, kan det vanskeligt være et tilfælde…[4]

Mystiske tal

Er det muligt, at når vi tager myterne og deres mange fællestræk under ét, at de tyder på eksi-

stensen af en urgammel og af moderne forskning hidtil uidentificeret civilisation? Det er denne mulighed, som de Santillana og Dechend finder specielt interessant. Et stærkt vidnesbyrd om dette mener de at have i en række "mystiske" tal, der går igen og igen i sagn fra hele verden.

Ifølge de Santillana og Dechend:

Når man på samme måde finder tal som 108 eller 9 x 13 vende tilbage igen og igen i flere multiplikationer i *Vedaerne,* i templerne i Angkor, i Babylon, i Heraklits gådefulde udtalelser og også i den nordiske Valhalla, er det ikke tilfældigt...[5]

Nogle tal, som de to historikere specielt gør opmærksom på, er 12, 30, 54, 72, 108 og 360 såvel som multiplikationer af disse som 2.160 (72 x 30), 25.920 (360 x 72) eller 4.320 (360 x 12). Ofte ganges de også med 10, 100 eller 1000, så man får 43.200 eller 432.000.

Den egyptiske Osiris-myte giver således tallene 360 som årets dage, 12 som årets måneder og 30 som månedens dage. Ifølge myten var 360 dage det oprindelige år, men senere blev der lagt fem dage til året. I samme Osiris-myte fortælles det videre, at den onde gud Set lavede en sammensværgelse mod Osiris med 72 medsammensvorne.

De nordiske sagaer fortæller om 432.000 (360 x 12 x 100) krigere, der drog af sted til Valhalla for at kæmpe med ulven Fenris. En gammel kinesisk tradition fortæller om en universel oversvømmelse, der blev skrevet ned i præcis 4320 bøger. Den babylonske historiker Berossus fra 3.000 f.Kr. angav 432.000 år som den tid, de mytiske konger regerede over Sumer før oversvømmelsen. Samme Berossus gav tallet 2.160.000 (72 x 30 x 1000) som det antal år, der ligger "imellem skabelse og universel katastrofe." Mayaerne fra Mexico anvender i deres berømte kalender de samme tal i deres tidsenheder som 7200 dage (*katun*), 360 dage (*tun*), 720 dage (2 *tun*), 720.000 dage (5 *bhaktun*), 36.000 dage (5 *katun*), 43.200 dage (6 *katun*), 2.160 dage (6 *tun*) og 2.160.000 dage (15 *katun*).

I Libanon var Baalbek templet omgivet af 54 (= 108:2) kolossale stensøjler. Det er i øvrigt her, man finder verdens største udhuggede stenblokke på op til 1100 tons, hvor tre blokke på 800 tons hver er løftet op i seks meters højde.

Den hebræiske Kabbala taler om 72 engle, og rosenkreuzerne opererer med tidscykler på 108 år. I et hemmeligt kinesisk selskab fra Oldtiden, Triaderne, kræver et gammelt ritual, at kandidater, der vil være medlemmer, betaler en afgift på 360 mønter for 'tøjet' plus 108 mønter for 'pungen' plus 72 mønter for 'instruktion' og 36 mønter for at halshugge den 'forræderiske undersåt'. Tallene går igen i andre gamle kinesiske traditioner og i sagn fra hele verden. Her er blot givet nogle eksempler for at antyde, hvad der er tale om.

At disse tal også er centrale i Vedaerne, er åbenlyst. Eksempelvis varer de fire tidsaldre eller *yugaer* 432.000 år (Kali-yuga), 864.000 år (Dvapara-yuga), 1.296.000 år (Treta-yuga) og 1.728.000 år (Satya-yuga). 108 går igen overalt i Vedaerne med 108 Upanisader, 108 gopier osv. 72 er eksempelvis det antal *yugaer*, som en *manvantara* varer.

Kan eksistensen af disse tal i sagn fra hele verden være levn fra en tidligere verdensomspændende vedisk kultur? Og hvad mere er, vidner disse tal om ikke blot en fælles kulturel indflydelse, men også om en civilisation, der havde en viden, som kan måle sig med det, der ellers først er blevet opdaget i nyere tid? Dette er emnet i en opfølgende artikel om den vediske oldtidshistorie. ॐ

(Endnotes)

1 Det meste af materialet til denne artikel er hentet fra *Fingerprints of the Gods* af Graham Hancock, udgivet i 1995 af Three Rivers Press, New York.

2 *Fingerprints of the Gods*, s.199

3 *Fingerprints of the Gods*, s.193

4 *Hamlet's mill: an essay on myth and the frame of time*, Giorgio de Santillana og Hertha von Dechend, udgivet af David R. Godine Publisher, New Hampshire, USA 1969, s. 7.

5 Samme som foroven

Et helligt sted jeg gerne vil besøge

I denne måned har vi bedt læserne om at skrive om et helligt sted, de drømmer om at besøge

Jyotisvara Dasa:

Gaura Krishna og jeg har to gange været i Himalaya. Første gang var vi i Gangotri, Gomukh og Tapovan. Sidste år var vi lidt for tidligt ude, da vi prøvede at komme til Badrinath. Vores drøm er at tage til alle de fire hellige *dhama'er* på én gang og med guide gå de to eller tre uger fra Kedarnath, Badrinath og Gangotri til Yamunotri igennem verdens højeste bjergkæde.

De fire *dhama'er* er dedikeret til tilbedelse af henholdsvis Herren Siva, Herren Narayana samt Gangadevi og Yamuna-floden, der har deres udspring der. Tilbedelsen af Deiteterne finder sted i gamle templer, hvor tiden ikke har bevæget sig så hurtigt. Jo længere op man kommer i Himalaya, desto færre maskiner og elektronik er der til at forstyrre én. I Vesten frydes vi ved komfort og brugen af maskiner, men egentligt er dette blot en kilde til irritation og stress. Himalaya er en fantastisk måde at opleve det hellige Indien på. Både Gaura Prabhu og undertegnede er eventyrlystne og sætter pris på udfordringen. Vi har under vores tidligere ture oplevet farerne som lurer: stenskred, en nær drukneulykke, sneblindhed og dysenteri. Vilde dyr har

vi ikke oplevet endnu. I Vestens sovende byer vugges vi i søvne af den materielle energi uden at ænse livets og kroppens skrøbelighed.

I Tapovan boede vi i en *asrama* hos en Ramabhakta, som ikke havde været i kontakt med civilisationen i nogle år. Han praktiserede desuden *maunavrata* (tavshed). Stilheden har en rensende indvirkning på ens bevidsthed sammen med lyden af Krishnas navne. Den samme intensitet kan opleves, når man igen befinder sig i et tættere befolket sted, hvis man arrangerer *harinama*. Så Gaura og jeg laver altid *harinama*, når vi har muligheden for det i enten Rishikesa eller ved templerne. Der bliver altid taget imod med stor begejstring fra de lokale og andre rejsende, som gerne deltager.

I Gangotri mødtes vi således med hengivne fra Tjekkiet og havde en fantastisk oplevelse, der endte i Ganga-devi-templet, hvor vi sang Hare Krishna over byens højttaleranlæg.

Hvis nogen har lyst til eventyr, så planlægger vi at tage af sted til efteråret. Vi føler os lidt bedre udrustet med vores oplevelser om farerne fra tidligere, men man ved aldrig.....

PS. Husk solbriller og solcreme!

Dandaniti Devi Dasi:

Et sted, der dukker op i mit sind ved spørgsmålet om hvilket pilgrimssted, jeg kunne tænke mig at besøge, er Nathwara, hvor Herren Srinathaji residerer. Srinathaji er en selvmanifesteret Deitet, der åbenbarede sig fra en sten på Govardhana-bjerget i Vrindavana.

Jeg læste om stedet i en bog af Bhakti Vikasa Swami, og for nylig fik jeg genopfrisket beskrivelserne derfra af et indisk ægtepar, jeg mødte i templet i Vanløse.

Srinathaji

Nathwara ligger i Gujarat, hvor der er en meget udbredt hengivenhed til Herren Sri Krishna. Hele byen er på en eller anden måde beskæftiget i Srinathajis tjeneste, enten ved at være præster, tempeltjenere eller ved at sælge ting til at ofre til Deiteten, sælge *prasadam* eller tage sig af pilgrimmene.

Srinathajis *prasadam* er lige så berømt som Deiteten selv. Der er ingen, der sulter i Nathwara. "Jeg har aldrig set så velnærede gadehunde," bemærker Bhakti Vikasa Swami. Srinathaji modtager dagligt tonsvis af madvarer. Af og til ankommer en hel togvogn fyldt med ghee til Srinathaji. I templet har de en tank med flydende ghee forbundet med en hane i køkkenet! Alt, hvad der gives til templet, bliver ofret til Deiteten og derefter distribueret som *mahaprasadam*.

Srinathaji tilbedes som en lille dreng på den alder, Krishna havde, da han løftede Govardhana-bjerget. Somme tider bliver han givet forskellige slags legetøj. Den største festival er Annakuta, hvor der tilberedes et Govardhana-bjerg af 2,5 ton ris. Ved en anden festival ofres 1000 mangoer. Hver dag er praktisk taget en festival.

Jaya Sri Krishna! (Som er den almindelige hilsen i Nathwara.) ॐ

Hengivne aktiviteter: Skriv!

Hengiven tjeneste er *susukham*, fyldt af glæde. Ofte har vi dog nogle former for hengiven tjeneste, der tiltrækker os mere end andre. Har du en særlig tjeneste eller aktivitet, du holder af at udføre for Krishna eller som i særlig grad inspirerer dig i dit åndelige liv? Det kan f.eks. være at læse, chante, omgås med hengivne, lytte til foredrag, distribuere bøger, spille *bhajana* eller tage *prasadam*! Skriv et par ord om, hvor du får din inspiration fra. Vi glæder os til at høre fra dig. Send dit indlæg til os senest den 16. februar.

Det Hellige Navns markedsplads

Af Adityavarna Devi Dasi

Det følgende indlæg var egentligt skrevet efter inspiration fra sidste måneds tema om japa, men vi modtog det efter deadline. Instruktioner og realisationer om det hellige navn er dog altid relevant, så her bringer vi Adityavarna Matajis indlæg om japaråd.

Du skriver "en lille påmindelse", og det er vel derfor, vi skal chante? For at huske Krishna, "Guddommens Højeste Personlighed", Den Alttiltrækkende.

Forleden dag modtog jeg en mail fra H.H. Sacinandana Swami, hvor han skrev, at Srila Prabhupada havde givet en meget fin og kort instruktion, og det var at lytte til lyden af De Hellige Navne. Det er Krishna, vi er sammen med, når vi chanter. Det prøver jeg at huske, når jeg mediterer på Hans Navne.

Min egen erfaring og mit råd er, at ønsket om at være sammen med Krishna skal være stort. Det er ikke en hobby, men dit højeste ønske, og det er vores vigtigste tjeneste til Sri Guru. Efter at have chantet nogle år bliver ønsket om at chante bedre større og større.

Jeg prøver at læse om chantning og tage seminar om chanting, som der lige har været her i Mayapur i to dage. ॐ

Rethinking Darwin

Ny BBT-bog udkommet

Af Lalitanatha Dasa

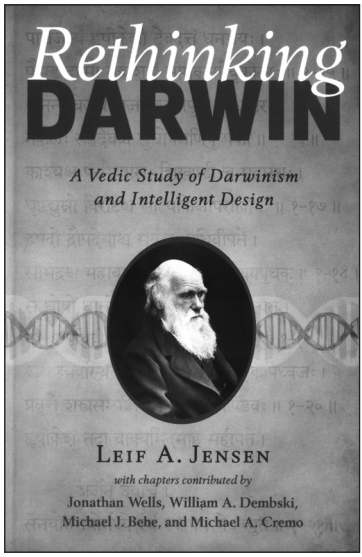

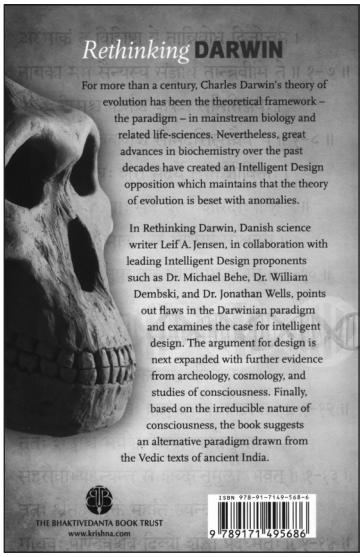

Efter flere år i støbeskeen har The Bhaktivedanta Book Trust netop udgivet Rethinking Darwin, som jeg har haft fornøjelsen af at skrive i samarbejde med forskellige amerikanske videnskabsfolk, der er fortalere for Intelligent Design. Som titlen antyder, er bogen på engelsk med undertitlen A Vedic Study of Darwinism and Intelligent Design ('Et vedisk studie af darwinisme og intelligent design'). Bogen er en gennemgang af manglerne ved darwinismen og evolutionsteorien og et argument for, hvorfor livet har træk, der kun kan forklares med en intelligent årsag. Som afrunding giver bogen et forslag til en alternativ teori til evolutionsteorien udfra Vedaernes klassiske filosofi.

Ifølge bagsideteksten:

"I over et århundrede har Charles Darwins evolutionsteori været den teoretiske ramme – paradigmet – inden for biologien og dens relaterede livsvidenskaber. Ikke desto mindre har store fremskridt i biokemien de sidste årtier afstedkommet en Intelligent Design-opposition, der hævder, at evolutionsteorien er forbundet med store mangler.

I Rethinking Darwin gør den danske videnskabsforfatter Leif A. Jensen i samarbejde med ledende fortalere for Intelligent Design som Dr. Michael Behe, Dr. William Dembski og Dr. Jonathan Wells opmærksom på svaghederne ved det darwinistiske paradigme og gennemgår argumenterne for Intelligent Design. Argumentet for design underbygges videre med bevismateriale fra arkæologi, kosmologi og studier af bevidsthed. Som afslutning foreslår bogen ud fra den irreducible natur af bevidsthed et alternativt paradigme, der er hentet fra det klassiske Indiens vediske tekster."

"Srila Prabhupada ville have, at hans tilhængere gjorde indsigelse mod Darwins evolutionsteori. Det er der ingen tvivl om. Rethinking Darwin er en dybsindig og velunderbygget udfordring af evolutionsteorien med et Krishna-bevidst alternativ." Drutakarma Dasa (Michael Cremo), forfatter til bl.a. Forbudt arkæologi.

Rethinking Darwin, 250 sider, illustreret. Forhandles igennem *Nyt fra Hare Krishna* for 100 kr. (plus 40 kr. i eventuel forsendelse). Indsæt beløbet på en af *Nyt fra Hare Krishnas* bankkonti, se nederst side 2, sammen med en besked (e-mail, telefon, banknotits) om navn og adresse. ॐ

Hare Krishna i Falkonercentret

I weekenden den 4.-6. februar 2011 finder den årlige Krop-Sind-Ånd Helsemesse sted i Falkonercentret i København. Igen i år har vi fået mulighed for at indrette et flot tempelrum i et af Falkonercentrets foredragslokaler. Her vil messens gæster dagen igennem kunne deltage i bhajana, foredrag og japa-meditations-workshop.

Foredragene i tempelrummet handler om *yoga*-psykologi, *karma*, reinkarnation, bæredygtighed, indisk madlavning samt intelligent design.

Hvis man har lyst til at hjælpe til under messen eller kunne tænke sig at komme ind og deltage i aktiviteterne i tempelrummet, kan man henvende sig til Dandaniti Devi Dasi på tlf. 5927 1930 eller email dandaniti@krishna.dk.

Læs omtale og program på http://www.daninfo.dk/ss1645.sspx

Kursus i Bhagavad-gita

Caitanya Candra Dasa starter igen et Bhagavad-gita-kursus og inviterer alle, der har lyst til at gå dybere i Krishnas udødelige samtale med Arjuna, til at være med. Kurset finder sted i templet i Vanløse med første time den 7. februar klokken 17 og kører over de følgende tre måneder, hvor samtlige 18 kapitler skal gennemgås.

Som al brahminsk undervisning er kurset gratis, men har man lyst til at give en kursusdonation, vil ingen hindre en i at gøre det.

Tilmelding i templet, på telefon 4828 6446 eller via e-mail rnscaitanya@gmail.com.

Ordliste

acarya: mester, der lærer igennem sit eget eksempel
asrama: livsorden bestemt i forhold til ens stadie i livet. Tempel eller kloster. De hengivnes private område i et tempel. Tempelskole, hvor eleverne bor i skolen
bhajana: tilbedelse. (overf.) stillesiddende sang (af Hare Krishna)
bhakti: hengivenhed. Hengiven tjeneste
brahmana: en person fra den første af de fire samfundsklasser, den intellektuelle
chante, chantning: fordansket fra engelsk 'to chant', der betyder at synge eller recitere
Deitet: (fordanskning af 'Deity':) Guddom. Hellig statue af Krishna.
dharma: natur, pligt. Populært oversat som religion
ekadasi: den ellevte dag efter fuld- eller nymåne
Gaudiya-vaisnavisme: Caitanyas religiøse tradition
gopi: kohyrdepige. Krishnas mest fortrolige hengivne i Vrindavana
grhastha: en husholder eller gift menneske
harinama: Guds hellige navn, (overf.) optog med sang af Krishnas hellige navne (egentlig 'harinama-sankirtana')
japa: lavmælt fremsigelse af et mantra (ordret: mumlen).
japa-mala: kæde, man tæller på under japa
Kali-yuga: den nuværende tidsalder, den fjerde af de fire tidsaldre. Den mest faldne og materialistiske tidsalder.
karmakanda: den frugtstræbende handlings vej
kichari: sammenkogt ret med ris, dal-bønner, grøntsager og krydderier
kirtana: forherligelse, sang af Hare Krishna (overf.) kombineret med dans
maya: illusion, kraft, energi. Oftest: Krishnas illusoriske energi
nama-hatta: gruppe af hengivne, der mødes hjemme hos sig selv
prasadam: (overf.) mad, der er ofret til Krishna. Ordret betydning: barmhjertighed
Ratha-yatra: traditionel vognfestival, specielt kendt fra Jagannatha Puri
sadhu: en hellig mand
samadhi: bruges her i betydningen mindestempel for en stor person efter hans død
sankirtana: fællessang af Hare Krishna. Caitanya Mahaprabhus bevægelse kaldes også sankirtana-bevægelsen. sannyasa: den forsagende livsorden
sannyasi: munk i forsagelsens livsorden
sastra: de åbenbarede skrifter
vaisnava: en hengiven af Visnu eller Krishna. Refererer også til 'monoteist'.
yajna: offerhandling
yatra: 'tempel' i betydningen organisation, institution eller menighed. Også festival, samling.
yogi: en, der praktiserer yoga, at forbinde sig med den Højeste

Krishna-krydsord

Ved
Dandaniti
Devi Dasi

Udfyld felterne og læs hvad der står i forreste lodrette linie.

1. Krishnas yndlingsdyr

2. Sød

3. Dessert

4. Ramas hustru

5. En kendt abe

6. 9

7. Krishnas ven

8. 1

9. Fred

10. Strøm

11. Fjols

12. Varm årstid

13. Efter februar

14. Fugl

15. Madret

16. 60 minutter

17. Krishnas mor

18. Modsat højre

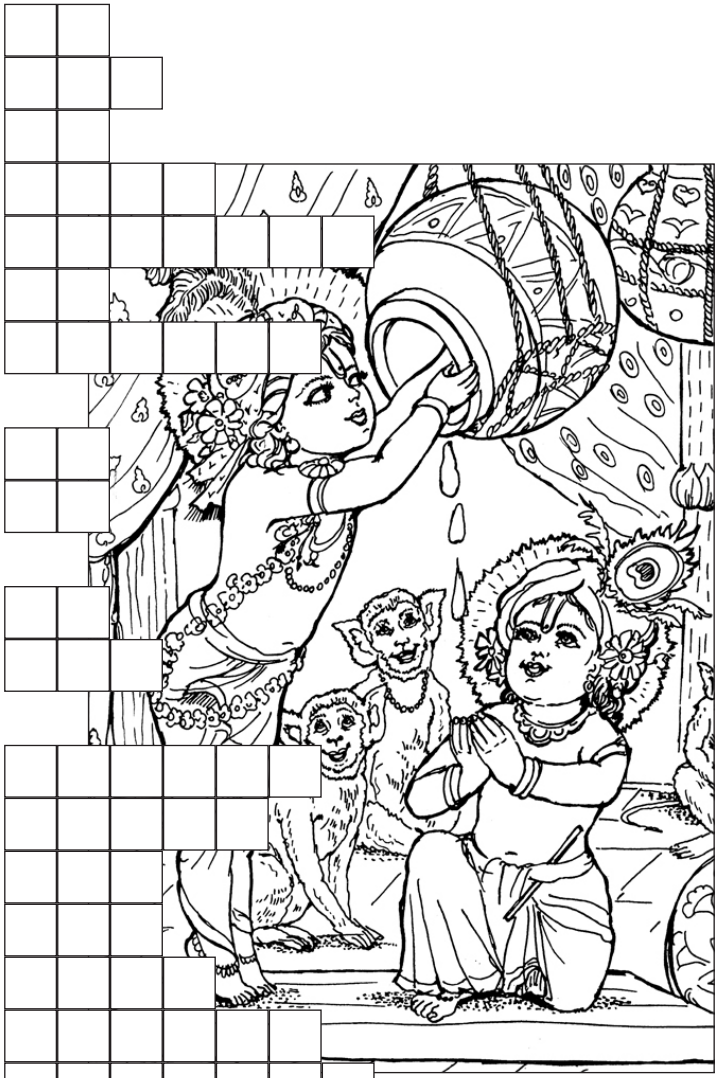

Løsning: Krishna er en smørtyv

Det Krishna-bevidste køkken

Transcendental madlavning og kogekunst

Ved Dandaniti Devi Dasi

Bengalsk madlavning: I Herren Caitanyas fodspor

I sidste afsnit af Det Krishna-bevidste køkken skrev vi om nogle af de grundlæggende principper for bengalsk madlavning. Det vækkede så megen begejstring hos flere af vores læsere, at vi vil prøve at uddybe dette emne lidt mere.

Ingredienser

5 dl tørrede hestebønner
2-3 friske grønne chilier
1½ x 2 cm frisk ingefær (skåret i små stave)
1 spsk. sorte sennepsfrø
4 spsk. blancherede jordnødder
1 liter vand/grønsagsfond
½ tsk. gurkemeje
1 spsk. stødt koriander
1 spsk. jaggery eller rørsukker
1½-2 tsk. salt
1 spsk. smør eller ½ tsk. jordnøddeolie
700 g grønsager (4-5 slags efter sæsonen, skåret i passende stykker)
½ kg hakkede tomater (skrællet og uden frø)
1½ tsk. hel spidskommen
¼ tsk. hel fennikel
¼ tsk. kalinjifrø (kan udelades)
1 laurbærblad
3 spsk. friskhakket persille eller koriander

Ligesom de fleste indere er bengalerne glade for sennepsfrø. I Bengalen har man en metode at anvende sennepsfrø på, der adskiller sig fra de fleste andre steder. Måden, det foregår på, er, at man laver en pasta, der ifølge Sri Radhe Mataji består af sennepsfrø, frisk ingefær og chili. Disse krydderier males fint og blendes med lidt vand. Denne pasta-masala bruges i mange grønsagsretter og tilsættes i starten eller slutningen af kogeprocessen.

Dette princip er beskrevet i *Caitanya-caritamrta*. Ved flere lejligheder beder Herren Caitanya om en ret, der kaldes *laphra-vyanjana*. Her er et par citater:

”Mens Sarvabhauma Bhattacarya personligt uddelte *prasadam'en*, anmodede Herren Caitanya Mahaprabhu ham: Vær venlig kun at give Mig kogte grønsager [*laphra-vyanjana*].”

Prabhupada kommenterer: ”*Laphra-vyanjana* er en ret, hvor mange grønsager koges sammen og derefter tilsættes en *chenka*, som består af krydderier såsom spidskommen, sort peber og sennepsfrø.” (*CC. Madhya* 6.43)

”Sri Caitanya Mahaprabhu sagde: ”I kan give Mig den almindelige grønsagsret, som hedder *laphra-vyanjana*, og til alle de hengivne kan I servere bedre retter såsom kager, sød ris og *amrta-gutika*.” (*CC. Madhya* 12.167)

I betydningen forklarer Srila Prabhupada: ”Denne *laphra-vyanjana* er en kombination af adskillige grønne grønsager, der alle er blandet sammen. Den bliver ofte blandet med ris og givet til fattige mennesker.” (*CC. Madhya* 12.167)

Laphra-vyanjana nævnes også i *Caitanya-caritamrta Madhya* 15.211, hvor der er en liste over alle de retter, der blev tilberedt til Herren af Sarvabhauma Bhattacarya og hans hustru Sathi Mata. Det står der, at ved den lejlighed blev der brugt alle de tilgængelige fødevarer i Orissa og Bengalen. Hvis man vil have et overblik over det bengalske køkken, anbefaler vi, at man læser *Caitanya-caritamrta*!

Jeg fandt en opskrift fra Yamuna Devis hånd på *laphra-vyanjana*. Retten er en mellemting mellem en suppe og en stuvning og serveres med varme ris til. Den kan også kombineres med *dal*, *papadam*, *purier* eller lignende småretter.

Som nævnt i første del af vores bengalske madlavningsserie kan chili erstattes af sort peber. Brug cirka ¼ tsk. peber pr. chili.

Tilberedning

1. Bland chili, frisk ingefær, sennepsfrø og jordnødder i en blender, til de er groft pulveriserede. Tilsæt 2 dl vand plus gurkemeje, stødt koriander, sukker og salt og blend, til det har en jævn konsistens.

2. Kom sennepsblandingen samt resten af vandet/grønsagsfonden i en stor gryde. Kom

smør, grønsager og tomater i og bring det i kog over høj varme. Skru ned for varmen, læg låg på og lad retten simre, indtil grønsagerne er møre. Kogetiden afhænger af grønsagernes beskaffenhed. Skær hurtigt kogende grønsager i større stykker og langsomt kogende i mindre stykker.

3. Bland spidskommenfrø, fennikelfrø, kalinjifrø og laurbærblade i en lille skål. Varm ghee'en i en lille pande over middelvarme. Når den er varm, men ikke rygende, kommes krydderiblandingen i. Steg til spidskommen- og fennikelfrøene bliver et par toner mørkere. Hæld krydderierne i *laphraen* og lad den trække i 2-3 minutter. Før serveringen røres sort peber og citronsaft i. Pynt med frisk koriander/persille. ॐ

Gaura-Nitais ønskeliste

Som Adityavarna Mataji fortalte om i sidste udgave af *Nyt fra Hare Krishna* såvel som Gaura Hari Prabhu i dette nummer, er arbejdet med Sri-Sri Gaura-Nitais nye alter gået i gang i Mayapur. Hvis alt går efter planen, vil alteret være på plads i templet til Sri Krishna Janmastami i august. Alteret kommer til at koste omkring 25.000 kr., hvoraf der allerede er sponsoreret lidt over 10.000 kr. Yderligere bidrag kan indsættes på giro (Danske Bank): 6170277 eller konto (Nordea) 2128-6881118945, IBAN: DK5120006881118945, SWIFT: NDEADKKK. Mærk din donation "Alter".

Hvis man har spørgsmål til ønskelisten, kan man henvende sig til Amogha-drik Krishnadasa eller Caitanya-Candra Dasa i templet på tlf. 4828 6446 eller email iskcon.denmark@pamho.net. Tejasvi Krishnadas, der normalt er daglig leder af templet, opholder sig i Indien i hele februar måned.

alter
lommetørklæder (hvide)
viskestykker med forskellige farver: grøn, rød og hvid
økologisk flydende honning
ren ghee, gerne økologisk safran
friske blomster eller donation til blomster

køkken:
forklæder af bomuld
viskestykker
store træskeer

bhoga: (økologisk så vidt muligt)
økologisk sødmælk
økologisk tykmælk/yoghurt
økologisk smør
ghee
rørsukker
gur/jaggery
honning
diverse nødder, frø og kerner
kokosmel
mælkepulver
tørrede frugter
frisk økologisk frugt og grønt
mannagryn
økologisk hvedemel
økologisk olivenolie
økologisk rapsolie

Seva/tjenester:
lave blomsterkranse til Srila Prabhupada og Sri-Sri Gaura-Nitai (1-2 timer hver lørdag)
rengøring af tempelrum (1 time dagligt)
rengøring af trappe og gang (½ time dagligt)
skære grønsager til søndagsfesten
rengøring før og efter søndagsfest

Donationer
kontante donationer til nyt alter
prasadam til søndagsfest: 1508 kr.

Hvis du indsætter donationer på ovenstående konto, bedes du bemærke, hvis du ønsker, at pengene skal gå til noget bestemt.

Udover de ugentlige søndagsfester kan man også glæde Sri Krishna ved at sponsorere en af de festivaler, der afholdes i løbet af året. Se festivalkalenderen i sidste nummer af *Nyt Fra Hare Krishna* og kontakt templet for nærmere detaljer.

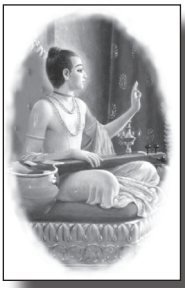

Flyvende kartoffelchips

Kan alle lide radiser? Her er i hvert fald en sjov én, frit gengivet fra hukommelsen.

Trine og Søren Brun står og kigger ned i fortovet. Trine siger:

”Se Søren, det er minsandten en *Ancyluris periander*.”

”Hvad i alverden er det for noget, Trine?”

”Det er en sommerfugl, der kun lever i Amazonejunglen.”

”Er det rigtigt, Trine?

”Ja, er det ikke utroligt, at den er fløjet helt hertil, Søren?”

Søren Brun tager et nærmere kig på den såkaldte sommerfugl og udbryder: ”Men Trine, det er altså ikke en sommerfugl. Det er bare en kartoffelchips.”

Trine rykker også tættere på og må indrømme: ”Jamen, det har du ret i, Søren, det er minsandten bare en kartoffelchips. Men så må du indrømme, at det er stadig meget mærkeligt, hvordan en kartoffelchips kan være kommet helt hertil fra Amazonejunglen.”

(Brugt som kommentar på Internettet i forbindelse med et fund i Sibirien af mennesker for 600.000 år siden, jf. omtale i *Nyt fra Hare Krishna* 1.2011. Siden man finder spor af 600.000 år gamle mennesker i Sibirien, kan mennesket ikke være opstået i Afrika for bare 200.000 år siden. Alligevel fortsætter fortalerne for ud-af-Afrika teorien, i stedet for at opgive teorien, med at tale om, hvordan menneskets udvandring fra Afrika nu har vist sig at være ”meget mere kompleks”, end man hidtil har troet. Udvandrende kartoffelchips?) ॐ

Februar 2011

Tirsdag	**8.2**	*Vasanta Pancami* **Srimati Visnupriya Devis fremkomst** *Sarasvati Puja* **Srila Visvanatha Cakravarti Thakuras bortgang** **Sri Pundarika Vidyanidhis fremkomst** **Sri Raghunandana Thakuras fremkomst** **Srila Raghunatha Dasa Goswamis fremkomst**
Torsdag	**10.2**	**Srila Advaita Acaryas fremkomst (faste til middag)**
Fredag	**11.2**	**Bhismastami**
Lørdag	**12.2**	**Srila Madhvacaryas bortgang**
Søndag	**13.2**	**Srila Ramanujacaryas bortgang**
Mandag	**14.2**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Bhaimi Ekadasi*) (faste til middag for Varahadeva i morgen)**
Tirsdag	**15.2**	**Bryd fasten imellem 7:34–10:47** **Herren Varahadevas fremkomst**
Onsdag	**16.2**	**Srila Nityananda Prabhus fremkomst (faste til middag)**
Fredag	**18.2**	**Sri Krsna Madhura Utsava** **Srila Narottama Dasa Thakuras fremkomst**
Tirsdag	**22.2**	**Sri Purusottama Das Thakuras bortgang** **Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakuras fremkomst (faste til middag)**
Mandag	**28.2**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for Vijaya Ekadasi)**
Tirsdag	**1.3**	**Bryd fasten imellem 7:01–10:35** **Sri Isvara Puris bortgang**
Torsdag	**3.3**	**Siva Ratri**
Lørdag	**5.3**	**Srila Jagannatha Dasa Babajis bortgang** **Sri Rasikananda Prabhus bortgang**

Alle henvendelser til:

Nyt fra Hare Krishna

Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse, Tlf.: 5927 1930

Girokonto 1-688-3204, E-mail: lalitanatha@krishna.dk